

[Gunnar Fog-Petersen.]

naar man drøfter dette Spørgsmaal, at alle de Fremskridt, og det er jo ikke faa, der er gennemført, siden vi fik den frie Forfatning i 1849, er gennemført med det Tokammersystem, som til enhver Tid har været gældende her i Landet. Men det kan jo ske, at man af Grunde, som jeg ikke skal komme ind paa her, modsætter sig Lovforslag og Principper, som har Befolkningens Flertal for sig, og det bør man advare Flertallet i dette Ting imod, hvis det ønsker at fæstne Tingets Stilling i Befolkningen. Thi da det gamle Landsting modsatte sig en stærk Folketingsvillie, da faldt det; der opstod ganske vist et nyt, men hvis dette nye skulde gøre det samme, vilde det sikkert faa samme Skæbne som det gamle, der er neppe nogen Vej udenom. — Jeg venter i denne Rigsdagssamling betydelige Resultater. Saaledes som Stillingen er, saaledes som Oppositionen nu er gaaet ind i det praktiske Arbejde, har jeg ogsaa Lov til at udtale Haabet om, at denne Udvikling i de kommende Aar maa blive fortsat i samme Spor. Den Opfattelse f. Eks. af Danmarks Militærvæsen, som har et Flertal, ja, et stort Flertal — sikkert et større, end det gav sig Udtryk ved Folketingsvalget — for sig i vort Folk, er i Vækst, og jeg tror, Erkendelsen af den Stilling, Danmark har i Verden, i Tilknytning til Folketingsflertallets Erkendelse deraf, nu vokser sig saa kraftig i Befolkningen, og at dette fører frem mod en Situation ogsaa her paa Rigsdagen, hvorunder denne Sag i en overskuelig Tid modnes til en Løsning i Lighed med andre store Reforme, ved hvis Løsning Folkets Flertal jo altid faar sin Villie.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til Finanslov for Aaret 1930—31 til hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Ellinger: Det kunde i og for sig være meget interessant at faa en Diskussion i Gang om de Emner, som det ærede Medlem nu sluttede med at omtale, men det plejer vi jo ikke at gøre her i Tinget ved Finanslovens første Behandling, og jeg skal derfor indskrænke mig til at berøre tre ret smaa Spørgsmaal.

I Fjor blev der vedtaget en Lov om Adgang til Sterilisation, i Henhold til hvilken Personer, hvis Kønndrifts abnorme Styrke eller Retning er en Fare for dem selv og for Samfundet, efter Begæring kan blive underkastet Indgreb i Kønnsorganerne. Endvidere kan saadanne Indgreb efter Justitsministerens Bestemmelse ske paa psykisk abnorme Personer, som er anbragt under

Forsorg paa en Statsanstalt, naar Indgrebet maa siges at være magtpaaliggende for Samfundet og gavnligt for dem selv. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om han vil kunne give Tinget Oplysning om, i hvilket Omfang denne Lov er kommet til Anvendelse i den Tid, der er forløbet, siden den blev givet.

Det næste Spørgsmaal vedrører Undervisningsministeren. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at det er en meget gammeldags Tilstand, der hersker med Hensyn til Adgangen til Museer og andre offentlige Samlinger. Ser vi f. Eks. paa Nationalmuseet, er det, naar jeg fraregner Søndagen, hvor Museerne dog er aabne i tre Timer, saaledes, at Antiksamlingen er aaben fra 12 til 2 Mandag og Torsdag, Den danske Samling er aaben ligeledes fra 12 til 2 Mandag, Onsdag og Fredag, og Etnografisk Samling er ligeledes aaben fra 12 til 2 paa tre Søndage: Tirsdag, Torsdag og Lørdag. Jeg gaar ud fra, at i Sommertiden — jeg har ikke undersøgt det nærmere — er Aabningstiden noget anderledes. Men dette er virkelig en forhistorisk Tilstand. Jeg tror ikke, der er nogen Hovedstad med saadanne Samlinger, hvor man i den Grad gør, hvad man kan, for at Folk ikke skal komme der. Der skal et helt Puslespil, navnlig for fremmede, til at komme paa det rene med, hvornaar de skal besøge disse Samlinger, Samlinger, som vi netop ønsker skal blive besøgt saa meget som muligt. Og saa fra 12 til 2! Det er den Tid, hvor f. Eks. i Paris Bankerne er lukkede og ogsaa mange andre Forretninger, fordi det, om man saa maa sige, er international Frokosttid. Og fremmede, der kommer her til Byen, tager netop dette Maaltid indenfor Tidsrummet 12 til 2. Man skulde tro, at man ved Aabningstidernes Fastsættelse gør, hvad man kan, for at forhindre fremmede i at komme til at besøge vore Samlinger. Jeg vil indtrængende henstille til den højtærede Minister, at han søger at faa rettet paa dette Forhold. Overalt i Udlandet er virkelig saadanne Samlinger aabne daglig og mange Timer i Træk, saaledes at Folk har en lille Smule Spillerum med Hensyn til, naar de vil lægge deres Besøg. Kun er ofte Mandagen fraregnet, fordi den bruges til Rengøring paa Museerne. Det vil naturligvis koste noget, fordi der skal Vagt til, men jeg kan ikke tænke mig andet end, at der er mange ældre — det er jo ikke anstrengende Arbejde —, f. Eks. forhenværende Underofficerer eller Officianter eller mange andre, som gerne